

ՏԱՂ ՈՍԿԱՆԱՅ ՎԱՐԴԱՊԵՏԻ ԱՍԱՑԵԱԼ

Ողկոյզ պտղաւէտ յոստոյն նախնայ սերեալ.
Մառ նորաբողբոջ ծաղկափրթիք բերկրեալ:

Սաղարթ գեղազարթ դեղսպանոյն ընծիւղ.
Տունկ տերեւալիւր երանգ երանգ գունով:

Կինամոն նարդոս՝ եւ պալասան հոտով.
Քրքում եւ ստաշխէ մարդկան ցեղի բուրեալ:

Աշտանակ լուսոյ երփնադիաակ փայլեալ.
Արփի եթերեան բացայայտեալ հրաշիւփ:

Նկար բաղձալի ֆոյ միածնի հօաի.
Եւ պարզ հայելի կըրօղ կերպին իսկի:

Ի մարմնոյ սեռէ ծաղիկ վարդի բուսեալ.
Հրնուլեալ հոտով զփիմս մերայնոց լցեալ:

Երկընծիւղ շուշան վերաստեղնեալ զարդու.
Շնորհի երկնայնով զբոյսն բարձեւ մահու:

Բամփ հանուրփ գունոց՝ եւ տենչալեաց
մարդոց.
Առ քեզ ներեալ գեր յօրինուած մշտուկ:

Երփներփն գունարկեսլ շաղաշարեալ գիտով.
Խուտն երամագարդ՝ եւ պարամած հիւսով:

Խրաֆանչիւր մասն շիկսդեղեալ ոսկով.
Փայլփայլեն համայն ոստ դրախտի ծաղկով:

Աղբիւր բարեհամ՝ եւ ֆաղցրահոս առու.
Հանդարտախսողաց եւ ծաղրսնեմ վըտակ:

Ներանրմանեալ ասացելոյն վեհի.
Կենդանոյ ջրոյն ըստ Սաղօմօնեան երգի:

Յօղալից պարտէզ երկնաւորին իջմամբ.
Գեղմն Գեղէօնին զարմանահրաշ տեսեամբ:

Նիւթեղէն տահար աննիւթական գոյին.
Տիրածին սուրբ Կոյս՝ եւ մարմնաւան Բանին:

Ողորմած կամօփ՝ եւ ֆաղցրալիւր սրբտի.
Այծմ եւ յարակայ հովանի լեր ըղծի:

Յորսողէն պանել ըգՄիածնի ֆոյ հօտս.
Մանաւանդ գերգօղս՝ եւ դովեստիս զըծօղս:

ՈՍԿԱՆ ԵՐԵՒԱՆՅԻ

«Զեղբաժուրիւն Յերկինս»

Ամսդերտամ, 1705, էջ 344—346

